

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

9. Variarum virtutum caussa, variorúmque Græcorum heroum decus
paupertas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

Cap. XVI. Ethnici paupertatis amatores & laudatores. ast

ringuntur: quibus nihil potest prestare ipsa fortuna. Necessè est à Socra-
te beneficio vincari: necessè est à Diogene, qui per medias Macedonum
gazas nudus incesit, calcatus regis opibus. Nonnè illa tunc meritò, &
sibi, & ceteris, quibus ad dispiciendam veritatem non erat offusa caligo,
supra eum eminere visus est, infra quem omnia jacebant? Multò poten-
tior, nullò locupletior fuit, omnia tunc possidente Alexandro, plus
enim erat, quod hic nollet accipere, quàm quod ille posset dare. Adèd
fuit paupertas in Diogene potens.

In compendio, apud Madaurensem Apologistam, paupertas
est, apud Gracos, in Aristide iusta, in Phocione benigna, in Epaminonda
strenua, in Socrate sapiens, in Homero diserta. Quod compendium vt
intelligatur, omnium Gracorum, ait *Ælianus*, clarissimi prastantissi-
miq; Viri, per totam vitam, in extrema mendicitate versati sunt, quis
igitur diuitias laudavit, cum omnium Gracorum probatissimis Viris,
forte quadam, paupertas per uniuersam vitam adhaeserit? sunt autem
hac eorum nomina, velut *Aristides* filius *Lysimachi*, qui multa preclara
domi militiaq; gessit, & Gracis tributum ordinavit: Ad ille non tantum
post obitum reliquit, vt exequijs celebrandis sumptus esset. *Phocion* eti-
am egenus erat, attamen cum *Alexander* ei mitteret centum talenta,
interrogauit: quam ob causam hac mihi donat? qui cum responderent,
quoniam te solum ex omnibus Atheniensibus bonum honestumq; virum
iudicat: Sinat igitur, inquit, me talem esse. Etiam *Epaminondas* *Polym-
nidis* filius pauper erat, cum autem *Iason* ei quinquaginta aureos num-
mos misisset, iniuriam, inquit, mihi facere incipis, & quinquaginta
drachmis à cine fœnore acceptis, vt essent pro viatico, profectus est in
Peloponnesum. Cum verò nuncium allatum esset, armigerum eius pe-
cuniam à captiuo quodam cepisse. *Mibi*, inquit, da scutum, tu verò
tibi cauponam eme, in qua viues; non enim vltèrius pericula subire vo-
les, cum diues sis factus. *Pelopidas*, cum obiurgarent eum amici, quòd
pecuniaria rei ad vitam tuendam conferentis nullam curam gereret,
& inquit, me hercule res vilis est: Verùm huic *Nicomedi*, intento di-
gito in hominem claudum & mutilum. *Scipio* quinquaginta quatuor
annorum vita spatium emansus, neq; emit neq; vendidit quidquam, adèd
paucis fuerat contentus, cum autem ei quidam scutum diligenter appa-
ratum ostenderet, dixisse fertur; atqui Romanum cinem par est in dex-
tra spem ponere, non in sinistra. *Ephialtes* *Sophonida* filius pauperri-

IX.

Apul. in Apo-
logia.

Ælian. lib. iij.
varian. c. 90.

mus fuit: etsi verò amici decem talenta ipsi dono darent, non accepit: hec, inquit, me cogent, reuertentem quidem vobis aliquid prater jus concedere; Sin minus vos obseruarem, ingratisimum videri.

X.

Talia dicta & alij dixerunt, vnde & eorum paupertas, & virtus eluceret. Nam nostro æuo multi audiuerunt, Henricum IV, de se iocantem antè, quàm Franciæ gubernacula illi traderentur: Quòd rex esset sine regno, & maritus sine vxore, ac dux belli sine pecunia. Sed minùs mirum est, Christianos aut Christianissimos inopiam ita suscipere, vt in ea etiam iocentur; illud paupertatis pretium magis detegit, quòd ab Ethnicis, & solo naturali lumine, tanti fuerit æstimata rerum egestas. Quare, vt Ælianus eam in Græcis, ita Valerius Maximus in Latinis ostendit. *Non magna latifundia L. Quintij Cincinnati fuerunt: septem enim iugera agri possidet: ex hisq; tria, qua pro amico ad ararium obsignauerat, multa nemine amisit: pœnam quoq; pro filio Casone, quòd ad causam dicendam non occurrisset, huius agelli reditu soluit, & tamen ei quatuor iugera aranti, non solum dignitas patris familiae constitit, sed etiam dictatura delata est. Angustè se habitare nunc putat, cuius domus tantum patet, quantum Cincinnati rura patuerunt. Hic tantus vir pauper fuit, non quia debuit, sed quia voluit esse pauper. Quid Ælia familia, quàm lecuples? Sexdecim eo tempore Ælij fuerunt, quibus una domuncula erat eodem loci, quo nunc sunt Mariawa monumenta: & vnus in agro Veiente fundus minùs multò cultores desiderans, quàm dominos habebat. Inq; Maximo & Flaminio spectaculi locus: qua quidem loca, ob virtutem, publicè donata possidebant. Sed, vt luxui deditis etiam tota ditio non sufficit, ita frugales paruus ager alit. Eadem gens nullum antè scrupulum argenti habuit, quàm Paulus, Perse rege deuictò, Qui Ælio Tuberoni genero suo quinq; pondo argenti ex prada donaret. Taceo enim quòd princeps ciuitatis filiam ei nuptum dedit, cuius penata tam ieunos pecunia videbat. Quin ipse quoq; adeò mops decessit, vt nisi fundus, quem vnus reliquerat vanisset; vxor eius dotem vnde reciperet, non extitisset. Animi virorum & feminarum vigeant in ciuitate: eorumq; bonis, dignitatis æstimatio cunctis in rebus ponderabatur: Hac imperia conciliabant, hac iungebant affinitates: hac in foro, hac in curia, hac intra priuatos parietes plurimùm poterant. Patria enim rem, non suam vnusquisq; augere properabat: pauperq; in diuite, quam*

Val. Max. lib.
4. c. 4 n. 7.